

Uit de tijd *column*
door Susanne Oomkens

Overgave

Eén van mijn eerste uitvaarten als uitvaartverzorgster bij Achaat is van een meneer die de mooie leeftijd van 92 jaar heeft bereikt.

Hij was wel klaar voor het afscheid; klaar om het leven los te laten, vertellen zijn kinderen. Die ochtend hebben we meneer verzorgd en opgebaard op zijn eigen bed. Dat gaf de kinderen de gelegenheid om in alle rust keuzes te maken. In de middag zal de gekozen kist komen; en hun vader zal thuis in zijn appartement in de kist opgebaard worden. Ik arriveer op het afgesproken tijdstip en tref een lieve, maar ook wat nerveuze schoondochter: de verwarming in de slaapkamer wil niet uit. Dit is wel nodig om de conditie van het lichaam van (schoon) vader zo optimaal mogelijk te houden. We gaan samen op zoek naar iemand van de technische dienst. De man doet een paar handelingen, maar laat ons in onwetendheid achter: "Vier uur geweest." De kinderen zijn afgeleid en merken nauwelijks dat de kist met enige vertraging bezorgd wordt. Ze zijn, met mij, vooral blij dat de verwarming toch uitgaat: meneer wordt opgebaard precies zoals ze het graag wilden. Ik laat de familie achter; zij creëren een fijne sfeer in de slaapkamer met een foto, bloemen en kaarsjes.

Op de dag van de uitvaart staan we klaar om te vertrekken als een dame van de verzorgingsflat in lichte paniek aan de deur staat: de lift is stuk. Er is iemand onderweg. Ik voel ook een ballonnetje in mijn buik ontstaan, maar doe mijn best om dat aan de familie niet te laten merken. Met mijn collega komen we heel snel tot de conclusie dat er maar één oplossing is; de trap. We staan echter op de zesde verdieping.

Juist als we aan de trap willen beginnen komt de lift hortend en stotend naar boven. We wagen het erop en met veel geluk lukt het om met de lift naar beneden te gaan. We arriveren gewoon op de afgesproken tijd bij het crematorium. Als, aan het einde van de dienst, meneer door zijn kinderen uit de ruimte wordt gedragen begint een baby zachtjes te huilen. Pas op dat moment voelt het alsof er écht overgave is aan het afscheid, in het vertrouwen op de volgende generaties.

Susanne Oomkens is uitvaartverzorgster bij Achaat Uitvaartverzorging in Assen.